

Tallinna

Polütehnik

TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIORGANISATSIONI, DIREKTSIOONI, ELKNU KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 7 (50) Teisipäeval, 20. märtsil 1951. a. III aastakäik

RAHVUSVAHELINE NOORSOONÄDAL

1943. aastal, kui maailma progressiivsed jõud eesotsas Nõukogude Liiduga pidasid rasket võitlust fašismi jõudude vastu, korraldasid kogu maailma eesrindlikud noormehed ja tütarlapsed ülemaailmse demokraatliku noorsoo nädala. Sellest ajast saadik igal aastal 21. kuni 28. märtsini viiakse läbi rahvusvaheline demokraatlik noorsoonädal.

Rahvusvahelise noorsoonädala jooksul tänavu annavad noored demokraadid oma häälde Rahvusvahelise Rahu Nõukogu üleskutsel: sõlmida riikide vahel rahupakt. Selle nädala jäbiviimine aitab noorsool veelgi tugevamini liituda ja tuhandetel noorsoo organisatsioonidel ning miljonitel rahu pooldavil noortel eriti kapitalistlikes riikides muutuda võimsaks jõuks, mis on suuteline tõkestama ameerika ja inglise imperialistide sõjasiütajate kavatsust valla päästa uus, veelgi hirmsam maailmasõda.

Ülemaailmset noorsoonädalat tähistatakse tänavu kõikjal igas maailmanurgas. Demokraatlik noorsugu korraldab sadu massilisi demonstratsioone linnades ja külates, vabrikutes ja tehastes, koolides ja kõrgemates õppeasutustes rahu kaitseks. Noorsoo võitlust rahu eest peetakse igas riigis olenevalt kohalikest tingimustest.

21. kuni 28. märtsini miljonid noormehed ja tütarlapsed teatavad oma tahtest jääda truks rahu, rahvusliku sõltumatuse üritusele, võidelda kogu jõuga sõjasiütajate vastu, et kindlustada noorele põlvkonnale rahu ja helgemat tulevikku.

Miljonid! — See sõna räägib noorte võitlejate suurest jõust. Ta ei väljenda aga veel täiesti täpselt noorsoo rahurinde võimsusest võitluses sõjasiütajate vastu. Mitte miljonid, vaid kümned ja kümned miljonid noormehi ja tütarlapsi liituvad rahupooldajate ridadega.

Rahurinde laienemine ja tugevnemine tähendab samal ajal imperialistliku leeri nõrgenemist. Haaratud loomalikust hirmust tuleviku ees, teevad imperialistid kõik selleks, et pikendada sureva kapitalismi olemasolu. Imperialistid ei põlga oma võitluses sotsialismi ja demokraatia vastu ka kõige alatumaid vahendeid ja võtteid. Ameerika agressorid süütasid Koreas kahjutule, meeletu vihas muutisid nad selle maa rusudehunnikuks. Maapind Koreas on immutatud paljude isade, emade, vendade ja õdede verega. Igas väikeses külas, mis oli ajutiselt okupeeritud ameerika röövlite poolt, avanevad hirmsad kuriteod.

Oma võitluses imperialismi laagri sõjasiütajate vastu toetub ülemaailmne Demokraatlik Noorsoo Föderatsioon (UDNF) esijoonel meie Nõukogude noorsoole, sest rahu, demokraatia ja sotsialismi jõudude eesotsas kogu maailmas seisab võimas Nõukogude Liit. Iga meie rahva töövõit, iga meie edusamm pole mitte ainult meie võiduks, vaid ka kogu maailma rahvaste võiduks, mis lähendab nende vabanemist kapitalismi orjusest.

Meie vankumatut rahutahet juba küllaldaselt iseloomustab hiiglaslike looduse ümberkujundamise plaanide teostamine. On alandatud jõudude eesotsas hüdroelektrijaamade ehitamiseks Volga jõel, Amu-Darja jõel. Üle 25. milj. ha maa niisutamise osutab suurt mõju geofüüsistele tingimustele, geokeemilistele protsessidele ja bioloogilistele tingimustele maailma kahes maismaa osas — Euroopas ja Aasias.

Selle nädala jooksul peavad ka meie — TPI — üliõpilased võitlema veelgi kõrgema õppeedukuse ja õppedistsipliini eest. Komsomolorganisatsioon peab veelgi aktiivsemalt osa võtma kõrgesti kvalifitseeritud nõukogude eriteadlaste ettevalmistamisest ja nende kasvatamisest nõukogude patriotismi, Isamaale ja Lenini-Stalini parteile ustavuse vaimus. Instituudi parteiorganisatsiooni büroo peab senisest veelgi rohkem tähelepanu pöörama komsomolkomitee ja a/ü komitee juhtimisele. Meie ei tohi hetkekski unustada, et iga edusamm, mida meie teeme, on panuseks üldisele rahuüritusele.

AAVÜ tegevus massiliseks!

Bolševike partei ja nõukogude valitsus osutavad õppivale noorsoole nende igakülgse arengus suurt tähelepanu. Kõrvuti avarate õppimisvõimalustega on noortele loodud laiad alad võimale kaitsemassilise ala omandamiseks ja spordi harrastamiseks Armees Abistamise Vabatahtlikus Ühingu.

AAVÜ on massorganisatsioon, ta peab haarama laiu õppiiva noorsoo ja töötajate hulki. Kuid TPI organisatsioon ei ole veel kujunenud selliseks, olgugi, et instituut omab selleks suure kasvubaasi. Põhjuseks on siin asjaolu, et puudub näitlik agitatsioon. AAVÜ TPI algorganisatsiooni komitee ei ole üliõpilaste hulgas propageerinud AAVÜ ülesandeid ja tema tegevust. Partei-, komsomolorganisatsioonid ja a/ü tunnevad AAVÜ töö vastu vähe huvi, puudub kontakt.

AAVÜ TPI algorganisatsiooni sektsioonid töötavad rahuldavalt, kuid komitee ei ole juhtinud ega suunanud sektsioonide tegevust. Üks edukamatest sektsioonidest

on raadiosektsioon, mille liikmed tegelevad saatejaama laiendamise, sest jaam asub juba nädala pärast eestrisse tööle. Korrasatati ja rakendati tööle TPI raadio-sõlm, on raadiofiteeritud mitmesuguseid üritusi. On abistatud šeflusaluseid koole ja asutusi. Sektsiooni liikmed võtavad osa morsekursustest ja valmistatakse ette raadiotelefonisti eksamite õiendamiseks.

Ratsaspordi sektsiooni kuulub 25 liiget. Treening toimub 3 korda nädalas Vabar. Ratsaklubi maneežis. Asja toimunud Tallinna algorganisatsioonide vahelises võitluses saavutas TPI 3-liikmeline võistkond I koha ja võideti rändkarikas. Lähemal ajal on kavas läbi viia TPI esivõistlused ratsaspordis.

Instituudi laskurid on samuti olnud pidevas treeningus, mis toimub igal teisipäeval ja reedel ETKVL lasketiirul. Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni 33. aastapäeva tähistamiseks korraldatud üleliidulistel korrespondentslaskevõistlustel saavutas TPI

Kõigi Nõukogude Liidu teaduseharude põhiliseks ülesandeks on rahva aktiivne abistamine kommunismi ehitamisel. Kommunistlik ühiskond on revolutsioonilise teaduse — marksismi-leninismi alusel loodud ühiskond. Tänapäeva suurim inimene, revolutsioonilise teaduse korüfee, bolševike partei ja töötajate juht seltsimees Stalin õpetab, et „Kommunismi printsiip seisab selles, et kommunistlikus ühiskonnas igaüks töötab oma võimete kohaselt ja saab tarbeesemeid mitte oma töö järgi, vaid kultuuriselt arenenud inimese tarvete järgi, mida tema vajab.“

Loominguline koostöö teadlaste ja tööstuses kui ka põllumajanduses töötajate vahel on võimalik ainult sotsialismimaal, kus töötavate jõudude ja tootmissuhete vahel valitseb täielik kooskõla.

Teaduse alal töötajate, stahhaanovlaste, inseneride ja tehnikute koostöö ühise sihi taotlemine aitab kaasa füüsilise ja vaimse töö vahe kaotamisele, kiirendades meie liikumist kommunismile.

Sergo Ordžonikidze nimeline Moskva insener-ökonomistide instituut alustas tihedat koostööd Moskva tööriistade tehase „Kalibr“ töötajatega 1947. a. lõpul ja juba 1949. a. tehase „Kalibr“ autasustati rändpunalpuga ja „stahhaanovliku tehase“ nimetusega.

Tehase „Serp i molot“ aktiivseks abistamiseks üliõpilased-diplomandid teostasid oma diplomprojekti selles tehases.

ÜLKNÜ XI konverentsi ava-

mise tähistamiseks organiseerisid tehase „Serp i molot“ kommunistlikud noored 1949. a. koos instituudi üliõpilastega tootmistehnilise konverentsi. Konverentsi aitas kaasa täiendavate sisemiste reservide avastamisele ja tihendas sidet ülikooli ja tehase kollektiivide vahel. Konverentsi osutus väga soodsaks vahendiks üliõpilaste iseseisva loominguise töö avaldamisele, kui ka loengutel hangitud teoreetiliste teadmiste rakendamisele praktilistes tingimustes. Konverentsi töö leidis üldist tunnustust ja NSVL kõrgema hariduse ministeerium hindas seda kui „suure riikliku tähtsusega algatust.“

Füüsilise ja vaimse töö tegijate koostöö teostub meie maal kahes vastassuunas — teadlased lähevad tehastesse ja aitavad seal lahendada teaduslikke küsimusi, kuid ka praktilisi ülesandeid, kuid ka praktikud, tootmise novaatorid lähevad teaduslikesse asutustesse ja võtavad nende tööst aktiivselt osa.

Näit. tehase „Kalibr“ vanemmeister, Stalini preemia laureaat sm. Rossiiski loeb Moskva tööpingi-tööriistade instituudi professoritele, õpetajatele ja üliõpilastele loenguid.

Kuulus stahhaanovlane, martäntsehhi terasekeetja sm. Kotšetkov esineb loengutega J. V. Stalini nimelises metallurgiainstituudis martäänterase tootmise teooria ja praktika alal. Sm. Kotšetkov ise kõneleb: „Varem mul ei oleks mõttesegi tulnud minna instituuti üliõpilasi õpetama, aga nüüd on mul selleks õigus. Meie, terasekeetjad, kogu-

sime paljude aastate kestel stahhaanovlikke kogemusi ja täiusasime terasekeetmise protsessi, et ületada projekteeritud norme. Kui varem tuli terast keeta 12 kuni 13 tundi ja toodang ahju pörandapinna ruutmeetri kohta oli kuni 3 tonni, siis nüüd teras keedetakse juba 6 kuni 7 tunniga ja pörandapinna ruutmeetri saavutame 9 kuni 10 tonni.“

Stahhaanovlased, sotsialistliku tööstuse novaatorid esinevad meie maa mitmetes ülikoolides loengutega. Nagu tegelik elu on näidanud, on stahhaanovlaste loengud sisukad, meetoodiliselt õigesti koostatud ja üliõpilastele arusaadavad.

See tõendab, kuivõrd kõrge on nõukogude töölise ideeline ja kultuurilis-tehniline tase. Laguneb ja kaob vahe vaimse töö ja füüsilise töö vahel.

Leningradi kõrgemate õppeasutuste — M. J. Kalinini nimelise polütehnilise instituudi, V. M. Molotovi nimelise tehnoloogilise instituudi ja teiste eesrindlikud kollektiivid asusid 1949. a. algul tiheda ja pideva teaduse ja tööstuse vahelise sideme sõlmimise patriootilisele liikumisele. Selle liikumisega läks kaasa ka Tallinna Polütehniline Instituut. Esimese aasta kogemused on juba näidanud häid tulemusi. Vähe on meil veel rakendatud üliõpilaste kaasatõmbamist käitiste abistamisele kui ka käitiste töötajate stahhaanovlaste, meistrite ja inseneride abi polütehnilisele instituudile loengute taseme tõstmise kui ka praktilisuse nõuete rahuldamise eesmärgil.

Van. õp. E. LIIVER

Seinalehed võitluse õppedistsipliini eest!

Üliõpilase töö on õppimine ja tööse tuleb suhtuda kogu tähelepanu ning innuga. Ainult järjekindel, plaanitud ja distsiplineeritud töö tagab kõrgeid näitajaid. Meie kõikide, iga üksiku üliõpilase ja õppejõu, administratsiooni ja ühiskondlike organisatsioonide peamiseks ülesandeks on luua kindel õppedistsipliin ja seega tagada ka kõrge õppeedukus.

Mõjuvalt võivad siin kaasa rääkida meie seinalehed, milledest aga kõik ei ole võtnud oma ülesannet küllaldaselt tõsiselt. Üldise distsipliini küsimusi puudutavad meie seinalehed vähe, nimetada võib siin vast artikleid „Tunglas“ (vast. toim. A. Vestu). Rohkem on meie seinalehtedes käsitlemist leidnud õppeedukuse küsimused, kuid seda sageli lahutatult õppedistsipliinist, ilma analüüsivõime ja näitamata põhjust, mis on viinud madala õppeedukuseni. Tõik, et üliõpilased Kallis ja Kihno ei suutnud sooritada ainustki arvestust ega

eksamit, kindlasti vääriskonstateerimist majandusteaduskonna seinalehes „Üliõpilane“ (vast. toimet. S. Toots), kuid sellest ükski on vähe. Sm. Kihno ja Kalli küsimust oleks tulnud käsitleda palju lähemalt ja suurema printsiipiaalsusega.

Hoopis tõsisem on aga olukord mehaanikateaduskonna seinalehega „Mehaanik“ (vast. toimet. K. Nahkur), kus — kuigi on mõeldud juba ligi pool semestrit, — pole veel jõutud tähelepanu pöörata õppetöö käigule. 12. skp. ilmunud number annab aga alles kokkuvõtte rohkem kui kahe nädala eest lõppenud valimiseelsest agitatsioonitööst.

Miks ei ole teised seinalehed tänaseni, kus meil on käes juba 6. õppenädal, suutnud anda sellist õppetöö analüüsi nagu ehitusteaduskonna seinaleht „Ehitaja“ (vast. toimet. Normak), kes seda tegi juba veebruaril lõpul ilmunud numbris? Viga ei peitu siin kindlasti mitte ainult seinale-

lehtede toimetustes, vaid suurel määral just vastavates a/ü büroodes. Seinalehtede toimetused, mis suuremas osas koosnevad noorema kursuse üliõpilastest, on jäetud sageli ilma juhtimiseta. A/ü büroodel tuleb paremini jälgida ja suunata oma seinalehti. Kui mõeldud eksamissioonil „Ehitaja“, tihedas koostöös a/ü õppe- ja teadusliku töö komisjoniga (esimees L. Allikas), kajastatakse pidevalt eksamite käiku teaduskonnas, siis „Üliõpilane“ vaiks sellest täielikult ja „Mehaanik“ suutis anda vaid sessiooni lõpul mõne üksiku õppejõu artikli.

Ka „Üliõpilasel“, mis muidu on üks huvitavamalt toimetatud seinalehti, tuleb asuda tööle plaanikindlamalt ja pöörata enam tähelepanu põhilistele küsimustele. Mehaanikateaduskonna a/ü bürool aga (esimees J. Masing) tuleb astuda hoopis radikaalsemaid samme ja tõsta „Mehaanik“ sabborskijast eesrindlikuks, võitlejaks seinaleheks.

ISESEISEV TÖÖ RAAMATUGA

Edukaks õppimiseks on tingimata vajalik erialase kirjanduse tundmine. On ju võimata käsitleda loengus kõiki detaile, kuid praktilise töö juures esineb tihti erandlikke juhtumeid, mis leiavad käsitlemist ühes või teises põhjalikus erialases teoses.

Suurt tähtsust omab selline iseseisev töö raamatuga keemikute praktilistel töödel.

Käesoleval semestril, kus II kursusel ei ole keemia loenguid ja laboratoorne praktika kestab, polegi faktiliselt mingit muud teed tarvilike teadmiste omandamiseks.

Peale töötamise erialase kirjanduse kallal omab suurt tähtsust ka marksismi-leninismi klassikute tööde iseseisev kodune läbitöötamine. Seminaride töö edukaks läbiviimiseks on teoste läbitöötamisel tingimata vajalik koostada konseptid, mis kindlustab teose põhiideede täieliku mõistmise.

Õpperühmas K-41 on suurem osa üliõpilasi tööst raamatuga õigesti aru saanud. Seda tõendab selliste üliõpilaste nagu Soo, Kogermann, Kase, Kukk, Soone jt. edukas laboratoorne töö. Kuid seminaride töös esineb siiski puudusi, nagu näit. nõrk ette-

valmistus ning selles tuleb veel tööd parandada.

VALVE KALJUVEE (K-41)

On arusaadav, et loengumaterjal suudab endas sisaldada vaid miinimumi neist teadmistest, mida peab omama tulevane nõukogude insener. Oma teadmiste laiendamise erialase tehnilise kirjanduse abil lasub täiesti üliõpilase enda õlgadel.

Rühmas E-81 suurem osa üliõpilasi kasutab loengute koduse läbitöötamise kõrval kerkivate küsimuste lahendamisel ka erialast kirjandust. Sellise töömeetodi tulemusel on ilmnunud reljeefsel eksameil, kus kirjandust lugenud üliõpilased paistavad silma oma teadmiste mitmekülgsuse ja ulatuse poolest.

Kuid esineb ka neid, kes ainesse süvenemist peavad asjatuks ajakulaks. Selline suhtumine õppetöösse on täiesti väär ja lubamatu.

Meist saavad kord nõukogude insenerid. Et olla suutelised õpingute lõppedes kogu oma energiat rakendama üldisele ülesehitustööle, selleks peame pidevalt täiendama oma teadmisi ka väljaspool õppekavade piire.

M. JÜRISSE (E-81)

AAVÜ komitee esimees H. VORNO

TPI II talvespartakiaad lõppes edukalt

Eesti NSV Ülemnõukogu valimistele pühendatud TPI II talvespartakiaadi võistlused, mis lõppesid 12. märtsil, tõendasid, et sport meie instituudis sammub pidevat arengurada.

Osavõtt spartakiaadist oli massiline. Üheksast spordialast, milles peeti võistlusi, võttis osa 552 üliõpilast ja teenistajat. Ka tehnilised saavutused olid märkimisväärsed. Nii täideti I spordijärgu norme 22, II järgu norme- 43 ja III järgu norme 63 üliõpilase poolt. Kokku täitis järgu-norme 128 võistlejat.

Häid tagajärgi saavutati suusatamises ja ujumises. Hästi esinesid ka võimlejad, kelledest täitsid II järgu norme 2 ja III järgu norme 9 võimlejat.

Nõrgeimaks alaks aga oli uisutamine. 60 võistlejast suutsid täita VTK esimese astme normi ainult üks mees ja üks naine ning üks naisvõistleja (I. Männik) — III järgu normi! Uisutamise nõrgad tulemused on seletatavad ka äärmiselt halva jääga.

Tubliit esinesid ka tõstjad. Tõstevõistlused, mis võeti TPI võistluse kavasse esmakordselt, õnnestusid üle ootuste. Võistlustest võttis osa 64 tõstjat!

Kogu spartakiaadil valitses pinev sportlik õhk-kond, mis suurenes päev-päevalt iga võistlusega ja saavutas haripunkti võistluste viimasel alal, — viimase matšiga maadluses, kus otsustati spar-

takiaadi üldvõitja küsimus — kas võidab mehaanikateaduskond või ehitusteaduskond! Huvitav on seejuures, et otsustajaks olid teiste teaduskondade võistlejad: keemia-mäeteaduskonna üliõp. Lille ja üliõp. Solovei. Kui maadlusmatš oleks lõppenud Solovei võiduga või isegi kaotusega 2:1, oleksid võitjaks tulnud mehaanikud. Juhtus aga vastupidiselt. Matši võitis puhta seljavõiduga Lille — ja spartakiaadi üldvõitjaks tuli ehitusteaduskond 62 punktiga, jättes teiseks mehaanikateaduskonna 61 punktiga.

TPI nooremaid teaduskondadest tuleb esile tõsta põllumajanduse meh. teaduskonna tublit esinemist, kes saavutas hinnitava koha ainult I kursuse üliõpilastega, pakkudes real spordialadel tõsist konkurentsi üliõpilaste arvult suurematele teaduskondadele.

Esile tuleb tõsta ehitusteaduskonna k/k esimehe üliõpilase Ojari tublit organiseerimistööd, kelle teeneks on tema teaduskonna tubli esinemine spartakiaadil. Organiseerimises tublid olid ka noorematest teaduskondadest sm-d Abel ja Admar.

Spartakiaad paljastas aga ühe tõsise lünga TPI spordielus. Nimelt oli osavõtjate rõhuv enamus noorematest kursustelt. See nähe ei ole kehakultuuri seisukohalt normaalne ja üheks tulevikuülesandeks olgu selle puuduse kõrvaldamine.

Van. õp. A. LANNUS

Hokivõistlusest mehaanika- ja ehitusteaduskondade vahel. Litter on mehaanikateaduskonna värava ees Foto R. Pallo

KOMMUNISTLIKUD NOORED SPARTAKIAADIL

Asjalõppenud talispartakiaad kujunes osavõtjate arvu poolest suurimaks senipeetuist. Sellest võttis osa 200 üliõpilast rohkem kui möödunud aastal. Spartakiaadil löid innukalt kaasa ka kommunistlikud noored, tulles real aladel hinnatavale kohtadele.

Silmapaistvaid saavutusi näitasid ujumises majandusteaduskonna kommunistlikud noored A. Norak ja J. Väljataga, kes võitsid kõik distantsid, milles nad startisid. Hästi ujus ka meie komsomoliorganisatsiooni sekretär sm. E. Kaldma, tulles real aladel esimese kolme hulka. Ka raskejõustikus saavutasid kommunistlikud noored rea auhinnalisi kohti ja TPI meistritiitleid. Parematest võib mainida E. Malanin, Kusnetsovi, U. Kreeki, E. Jakobsoni ehitusteaduskonnast. Jäähokis esikohale tulnud ehitusteaduskonna meeskonna liikmetest ligi pooled on kommunistlikud noored.

Sportlikus võimlemises näitasid silmapaistvaid võimeid kommunistlikud noored M. Leibur, A. Bogatova ja Rosenblatt.

Nendest saavutustest on näha, et paljud kommunistlikud noored on õigesti aru saanud spordi kui kommunistliku kasvatuse lahutamatu osa tähtsusest.

Spartakiaadil esimes kommoorte osas aga ka rida puudusi. Näiteks ei tulnud mõned kommoored võistlema mõnel alal ja töid oma teaduskonnale miinuspunkte. Samuti ei võtnud ka kõik teaduskondade büroode liikmed spordi alal küllalt aktiivselt osa spartakiaadi organiseerimistööst ega aidanud küllaldaselt kaasa spartakiaadi heaks kordaminekuks.

Nüüd, pärast spartakiaadi lõppu ei tohi kommunistlikud noored sportlased käsi rüppe lasta, vaid neil tuleb hoolega treenida oma lemmikspordialal, et anda eeloleval sügisspartakiaadil oma parim.

B. TAMM (ME-43)

RASKEJÕUSTIKUVÕISTLUSED

POKSIS

Pühapäeval, 11. märtsil valitses TPI spordisaalis suur elevus. Siin, hulga pealtvaatajate ees, toimusid võistlused poksis ja maadluses.

Poksiringis vahetuvad paarid üksteise järel. Siin on nii algajaid, kui ka „vanemaid“ ja juba tuttavaid võistlejaid. Iga gongilöögiga elavneb võistlus teaduskonna au eest, Instituudi au eest, nõukogude spordi-meisterlikkuse eest. Parimateks kohtumisteks poksis olid matšid Helmuth Kingu (meh.) ja Uno Martinsoni (ehit.), Peeter Sauli (ehit.) ja Väino Ermeli (ehit.) ning finaalkohtumine H. Kingu ja Raul Vesilo (K-mäe.) vahel.

Eriti häid tulemusi saavutas Paul Vesilo. Mullu, algaja poksijana, ei suutnud ta veel saavutada mingeid tähelepanuväärseid tagajärgi. Regulaarse treeninguga aga ta saavutas nüüd võite mulluste tšempionide üle ja tuli oma kaalus esimeseks, olles võitnud isegi niisugused kogunud poksijad nagu Kingu ja Martinsoni.

TPI 1951. a. meistritiitli omandasid kuni 54 kg. kaalus H. Ristmäe (teenist.), — 57 kg — Kanger (meh.), — 60 kg. — H. Metusalem (ehit.), — 63 kg. — L. Rosenblatt (meh.), — 67 kg. — P. Vesilo (K-mäe.) — 71 kg. — V. Ermel (ehit.) — 75 kg. — P. Saul (ehit.), — 81 kg. — H. Eigi (ehit.) ja üle 81 kg. — H. Rips (meh.).

Üldkokkuvõttes saavutas esikoha poksis ehitusteaduskond 20 punktiga mehaanikateaduskonna 13, keemia-mäeteaduskonna 6 ja teenistujate 3 punkti ees.

Hästi viis võistlused läbi vabariikliku kategooria kohtunik sm. Seepere.

MAADLUSES

18. ja 19. skp. toimusid TPI võimlas koos poksivõistlustega ka maadlusvõistlused klassikalises maadluses. Mullu võttis neist võistlustest osa 43 võistlejat, nüüd aga kõigest 31. See näitab juba teatud tagasimeinekut, kuid matšid ise olid huvitavamad kui möödunud aastal. Maadlejate meistrilikkus on tõusnud. Eriti tuleb märkida noort maadlejat, keemia-mäeteaduskonna üliõp. E. Jakobsoni, kelle esinemist võib lugeda parimaks neil võistlustel, kuigi ta punktidega kaotas Rikkile. Silmapaistev maadleja on ka kergekeskaalu võitja, samuti keemia-mäeteaduskonna I k. üliõp. U. Lille, kes kõik oma vastased võitis puhtalt seljavõiduga.

Vanadest möödunud aasta meistritest jäid püsima veel ainult E. Labi (57 kg) ja ka E. Jakobson (62 kg). Võistluste tehnilised tulemused olid järgmised: Kõige kergemas kaalus kuni 52 kg. tuli meistriks Miiliste

(meh.) ilma ühegi matšita, kuna temale vastast ei leidunud. Järgmises kaalus (kuni 62 kg) tuli võitjaks E. Jakobson (ehit.). Kerges kaalus (kuni 67 kg.) võitis E. Jakobson keemia-mäeteaduskonnast. Kergeteskaalus (kuni 73 kg) oli parim U. Lille (K-m). Keskaalus, muide, oli ainult üks matš ja selle võitis keemia-mäeteadusk. üliõp. Lembit; poolraskekaalus tuli võitjaks Pantalon (ehit.) ja raskekaalus (üle 87 kg.) põllumajanduse mehaniseerimise tead. üliõp. Nau.

Teaduskondade järgi esimeseks tuli keemia-mäeteaduskond 7 p.; järgnesid mehaanikateaduskond 6, ehitusteaduskond 5, põllum.-meh. tead. — 4 ja majandusteaduskond 2 punktiga. Maadlusvõistlusi juhtis meie parim kohtunik sellel alal sm. Byström.

TÕSTMISES

Tõstmises esikas küll väga palju võistlejaid, — 63 üliõpilast, kuid kahjuks meie tõstjate tase on veel väga madal. Ta on nii madal, et üks tõste, mis nõuab rohkem tehnikat — rebimine — jäeti kavast hoopis välja. Seega esines ainult kaks tõsteliiki: surumine ja tõukamine. Parimaks n. ü. absoluutseks TPI meistriks tuli üliõp. U. Uukkivi (maj) kes kogusummas tõstis 167 kg. Temale järgnes E. Kaalberg (maj.) 160 kg. Sm-d Kaalberg ja Uukkivi on tõstmises võrdlemisi hästi treeneritud ja seega ongi nende saavutused niivõrd üle teiste tõstjate omadest.

Tehnilised tulemused tõstmises olid järgmised:

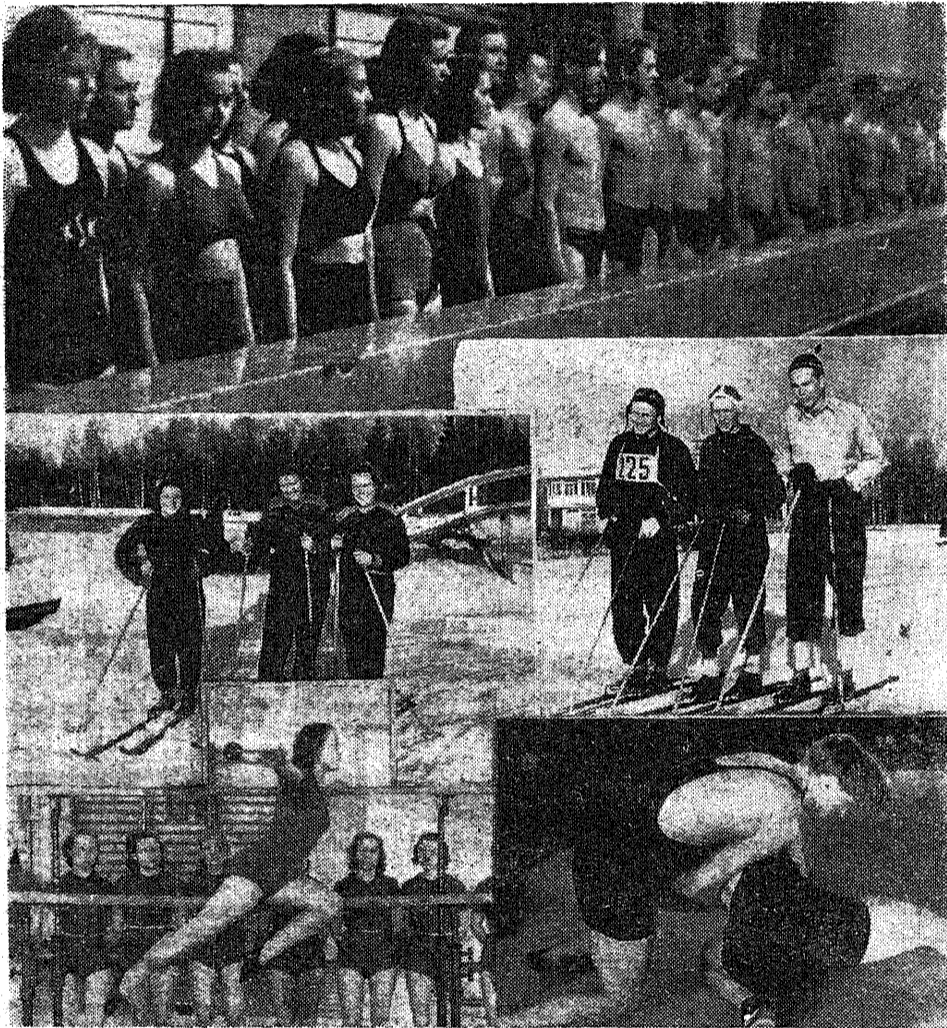
Kärheskaalus (kuni 50 kg.) tuli meistriks Kasumets, H. (meh.) — 112,5 kg., sulgkaalus (kuni 60 kg.) — E. Ratnik (meh.) — 115 kg.) kergekaalus (kuni 67,5 kg.) — E. Kaalberg (maj.) — 160 kg.) kergekeskaalus (kuni 75,0 kg.) — V. Lille (p.-m.) — 145,0 kg.) keskaalus (kuni 82,5 kg.) — U. Uukkivi (maj.) — 167 kg.) poolraskekaalus (kuni 90,0 kg.) — K. Leppik (meh.) — 150,0 kg.) ja raskekaalus E. Raag (ehit.) — 150,0 kg.)

Teaduskondade järgi üldvõitjaks tuli ehitusteaduskond 1950 kg., keelele järgnesid mehaanikateaduskond 1887,5 kg., majandusteaduskond 512,5 kg., põllumajanduse-mehaaniseerimise teaduskond 417,5 kg., keemia-mäeteaduskond 160,0 kg.

Raskejõustiku võistlused näitasid veelkord, et huvi selle spordiala vastu on TPI-s suur, mida tõendab ka võrdlemisi suur osavõtjate arv ja pealtvaatajate hulk.

Kahjuks aga meie raskejõustiklasi, peale üksikute erandite, ei saa veel kuidagi meelitada korrapärasele treeningule, mis on raskejõustikus eriti tähtis.

A. SIVADI

ESIVÕISTLUSED VÕIMLEMISES

TPI 1951. a. sportliku võimlemise esivõistlused viidi läbi 10. märtsil TPI võimlas.

Avadefileeks oli üles rivistunud 70 üliõpilast-võimlejat. Peagu kõik teaduskonnad olid esindatud täisarvuliste võistkondadega, puudusid ainult põllumajanduse mehaniseerimise teaduskonna meesvõimlejad.

Enamik võimlejad olid võistluspäevaks jõudnud tublisse sportlikku vormi, mistõttu võis eeldada võrdlemisi tasavägist heitlust esikoha pärast. Meeste osas peamisteks favoriidideks TPI tšempionititlile olid üliõpilased M. Leibur (ehitustead.) ja I. Märton (mehaan. tead.), kuna nad esinesid II spordijärgus; kõik ülejäänud meesvõimlejad võistlesid III spordijärgu ja algajate kava alusel, omades seega vähem väljavaa-

teid esikoha võitmiseks. TPI 1951. a. tšempioniks sportlikus võimlemises tuli üliõp. M. Leibur 56,05 punktiga, teise koha võitis üliõpilane I. Märton 51,75 punktiga, kolmanda koha üldjärjestuses ja I koha III spordijärgus saavutas mehaanikateaduskonna üliõp. V. Kukuškin 35,35 p.

Naiste osas võitis ülekaalukalt esikoha II spordijärgus esinev Malle Kauküll (teenistuja) 56,8 punktiga. Teisele ja kolmandale kohale tulid II järgu võimlejad A. Bogatova (ehit. tead.) 54,75 punktiga ja N. Siina (keemia-mäetead.) 54,35 punktiga. Võistlustest võtsid osa ka TPI seltsaluse 7. keskkooli õpilased. Tubliit esines siin 13-aastane Reet Mäe-veer, kes, esmakordselt 11 spordijärgu startides, saavutas 50,0 punkti.

Teaduskondade vaheline paremus-

järjestus kujunes järgmisel: üldvõitja meeste osas — mehaanikateaduskond 404,63 punkti ja teisele kohale platseerusid ehitusteaduskonna võimlejad 332,78 punktiga. Naiste osas võitis esikoha keemia-mäeteaduskond 266,89 punktiga, teise koha — ehitusteaduskond 240,91 punktiga ja kolmanda — majandusteaduskond 239,9 punktiga.

Käesolevad võistlused näitasid, et võimlemisport on muutumas üheks populaarsemaks ning massilisemaks spordialaks. Samuti on käinud tõusuteed ka meie võimlemise paremiku sporttehnikale tase.

Rõhuv enamus algajaid võimlejad aga on jäänud mulluste tasemele. Selline „paigaltammumine“ on tingitud peamiselt vähesest ja ebakorrapärasest treeningust. V. BASANOV

Läheneb V üliõpilaste teaduslik konverents

V üliõpilaste teaduslik konverents leiab aset 2. kuni 7. aprillini 1951. a. Majandusteaduskonna teaduslikule nõukogule alluvad ringid aga ei saa üliõpilaste praktilal viibimise tõttu korraldada oma istungeid tehniliste ringidega samaaegselt ja teevad seda aprilli lõpul.

Kogu konverents on jaotatud sektsioonidesse: 1) arhitektuuri-sektsioon, 2) ehitussektsioon, 3) elektrotehnikasektsioon, 4) keemiasektsioon (2 istungit), 5) masinaehitus-tehnoloogiasektsioon, 6) matemaatika-füüsika-mäesektsioon (2 istungit), 7) soojustehnikasektsioon, 8) ühiskonnateaduste sektsioon (2 istungit).

Ettekandele tuleb 40 meie üli-

õpilase poolt tehtud teaduslikku tööd. Nende kõrval esinevad aga ka külalised Moskva, Leningradist ja Tartust.

Konverents töötab kujuneda väga huvitavaks. Konverentsil tehtav kriitiline kokkuvõtte teaduslikust tööst kahtlemata innustab kõiki üliõpilasi veelgi vilkamaale tööle.

Näib, et konverentsi algamiseks on kõik juba korras. Tege-likult aga see pole siiski päriselt nii. Osa ettekandeid pole senini veel täiesti valmis. Esinejad peavad oma teadusliku töö lõpetamisega kiirustama.

Samuti esineb puudusi konverentsi organiseerimises. Ringide juhatused ei ole veel konverent-

sile esitatavaid töid lõplikult selgitanud. Trükiste toimetaja sm. Pavelson ei täitnud temale pandud lootust ja ta tuli asendada.

Loodame konverentsile kõige paremat kordaminekut! Seda eeldab ÜTU nõukogu asjajate ühenemine ja õppejõudude juhendamise huvi tõus üliõpilaste teadusliku töö vastu ühelt poolt, ja ka ÜTU kui teadusliku isetegevuse viljeluskeskuse kasvunud populaarsus laiemates üliõpilashulkades teiselt poolt.

Kõik üliõpilased ja õppejõud — V üliõpilaste teaduslikule konverentsile!

J. VIHTRE (O-81)